

Budapest, 2019. november 29.

dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Sipka Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző: dr. Sipka Péter Máté ügyvéd) által képviselt felperes neve Kft. (felperes címe) felperesnek - a személyesen eljáró dr. alperes neve (alperes címe.) alperes ellen kártérítés miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. február 20. napján kelt 2.P.24.508/2016/55. számú ítélete ellen a felperes részéről 56. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés és 57. sorszám alatt előterjesztett indokolás folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnevét azzal, hogy közbeszerzési eljáráshoz valótlan tartalmú nyilatkozatot csatolt, és emiatt a felperes neve közbeszerzési eljáráson való indulása a 2015. március és 2018. március közötti időszakban kizárt volt a 228/2004. (VII. 30.) Korm. rendelet alapján.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül adjon elégtételt a felperesnek oly módon, hogy a jogsértés tényét megállapító rendelkezést is tartalmazó magánlevélben kérjen elnézést.

Az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében egyebekben helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 2.190.840 (kétfélmillió-százkilencvenezer-nyolcszáznegyven) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy külön felhívásra fizessen meg a Magyar Államnak 84.000 (nyolcvannégyezer) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A ... Kft. 50-50%-os tulajdonosa 2009. január 27. napjától 2012. szeptember 17. napjáig az alperes és a felesége, ... volt. ... 2012. szeptember 17. napján megvásárolta ... 50%-os üzletrészt és 2013. február 1. napjától kezdődően ... és az alperes együttes, az alperes önálló aláírásra volt jogosult a cég képviselete tekintetében. ... 2013. augusztus 27. napján az alperes 50%-os üzletrészt is megvásárolta és ezzel egyidejűleg a gazdasági társaság önálló képviseletére jogosult ügyvezetője lett, továbbá a gazdasági társaság nevét a korábbi ... Kft.-ről felperes neve Kft.-re módosította.

A 2013. augusztus 26-án kelt adásvételi szerződéssel a ... Kft. a tulajdonát képező ..., ... forgalmi rendszámú személygépkocsit 400.000 forint + áfa, összesen 508.000 forintért eladta ... részére. Az adásvételi szerződést az eladó részéről az alperes írta alá, a felperesi könyvelési adatok szerint számla ezen a napon kifizetésre került. A szerződést az okmányirodába nem nyújtották be, a gépkocsit az alperes a ... Kft. nevében 2013. december 11-én az ... Kft. részére értékesítette, mely szerződés alapján a közhiteles nyilvántartásba a tulajdonosváltást 2013. december 12-én

bejegyezték.

Az alperes, miután a Kft. számlája felett rendelkezési joga továbbra is fennállt a ... Kft. ... Banknál vezetett számlájáról 2013. november 22-én 2.000.000 forintot, 2013. december 5. napján 1.000.000 forintot, 2013. december 19-én 140.000 forintot vett fel készpénzben jutalék címén, egyúttal a számlát megszüntette.

... sem a gépkocsi eladásáról, sem a pénzfelvételről nem tudott.

A Honvédelmi Minisztérium Beszerzési Hivatala 2014. évben egyéb ruházat beszerzése tárgyban .../142 közbeszerzési eljárást folytatott le, amelynek részajánlati körére felperes 2014. november 21. napján pályázatot nyújtott be. A pályázati dokumentáció részét képezte az ... Rt. által kiállított 2013. március 21. napján kelt ...-2013. számú vizsgálati jegyzőkönyve. A vizsgálati jegyzőkönyvet alperes kérésére ismeretlen személy meghamisította olymódon, hogy a minta beérkezésének időpontját, a vizsgálatok időpontját, a jegyzőkönyv keltét és számát átírta abból a célból, hogy a pályázat feltételeként előírt 4 évnél régebbi, akkreditált labor által kiadott vizsgálati jegyzőkönyvet tudjon a Kft. benyújtani. A hamisított vizsgálati jegyzőkönyvet a pályázati anyag részeként a felperes neve alkalmazottja, ... nyújtotta be. A ... Minisztérium Beszerzési Hivatala által kiírt „egyéb ruházat beszerzése” tárgyú közbeszerzési eljárás 9.414.000 forint elnyerhető összegre vonatkozott, azonban a hivatal a vizsgálati jegyzőkönyv hamisított voltát észlelte és a felperesi Kft. vonatkozásában a 3. részajánlati körben kizáró okot állapított meg, a közbeszerzést eredménytelennek nyilvánította. Az „Összegzés” szerint a felperes „az eljárást megindító felhívás feladásától számított 4 évnél régebbi akkreditált labor által kiadott vizsgálati jegyzőkönyv vonatkozásában hamis adatot szolgáltatott a 228/2004. (VII. 30.) Kormány rendelet 23. § (1) bekezdés e) pontja szerinti kizáró ok az eljárás során bekövetkezett.

A felperes feljelentése nyomán a ...i Rendőrfőkapitányság ... Rendőrkapitányság Vizsgálati Osztály II. Alosztálya nyomozást folytatott a 2012. évi C. törvény (Btk.) 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés a) pontja szerint minősülő nagyobb értékre elkövetett sikkasztás büntett gyanúja miatt ismeretlen tettes ellen. A nyomozás során az alperest gyanúsítottként hallgatták ki. A ... Ügyészség a Btk. 373. § (1) bekezdésbe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő kisebb kárt okozó csalás vétség kísérlete és a Btk. 372. § (1) bekezdésébe ütköző és a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő nagyobb értékre üzletszerűen és folytatólagosan elkövetett sikkasztás büntette miatt - mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése és az eljárás folytatásától sem várható eredmény - a nyomozást 2018. február 19-én megszüntette.

A felperes 2016. április 25-én benyújtott, majd pontosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest arra, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 21.170.000 forintot szerződésszegéssel okozott kártérítés jogcímén, másodlagosan általános kártérítés jogcímén, továbbá állapítsa meg, hogy az alperes megsértette a felperes jó hírnevét és kötelezze 15 napon belül két országos napilapban az alábbi tartalmú nyilatkozat közzétételére:

„Alulírott dr. ... kijelentem, hogy a felperes neve jóhírnévhez való jogát megsértettem azzal, hogy a közbeszerzési eljárásban a Kft. tudta és beleegyezése nélkül valótlan tartalmú nyilatkozatot csatoltam, ami miatt a Kft.-t kizárták a közbeszerzési eljárásokból.”

Kérte továbbá, hogy a bíróság kötelezze az alperest 15 napon belül kártérítés jogcímén 3.140.000 forint megfizetésére, továbbá 400.000 forint+áfa vételár megfizetésére, valamint kötelezze alperest a perköltség megfizetésére, melynek mértékét a csatolt megbízási szerződés alapján a pertárgyérték 10%+áfa összegben kérte megállapítani.

Arra hivatkozott, hogy az alperes nem vitatottan meghamisította a pályázati dokumentációt, ezért 3

éven keresztül közbeszerzési eljárásokban nem vehetett részt. A felperes pénzügyi beszámolója alapján megállapítható, hogy kizárólagos bevételi forrása a közbeszerzéseken való részvétel volt. Az előzetes bizonyítási eljárásban szerzett szakvélemény alapján az alperes károkozó magatartása miatt 21.170.000 forint kár érte. A per során számos közbeszerzési eljárással összefüggő dokumentációt csatolt annak igazolására, hogy mennyi és milyen összegű pályázaton való indulástól esett el az alperes magatartása miatti szankció következtében.

Álláspontja szerint az alperes jogellenes magatartásából eredően elvesztette a korábbi piaci megbecsülését. A valótlan adatszolgáltatás ugyanis a piacon (különösen a fegyver- és hadászati eszközök és kiegészítők piacán, ahol a felperes jelen volt) egyértelműen a reputáció elvesztését, azaz a jóhírnévhez való jog sérelmét jelenti. Utalt a szakértői vélemény 10. oldalán tett megállapításra is e körben. Az alperes magatartása alapján a felperes valamennyi üzleti partnerében, konzorciumi tagjában az a kép alakult ki, hogy a felperes jogellenes eszközökkel kívánt egy közbeszerzési eljárásban indulni, úgy, hogy nem rendelkezett a szükséges referenciával, emellett attól sem riadt vissza, hogy valótlan okiratok alapján adatokat közöljön.

A felperes további kárai abból származnak, hogy az alperes a gépkocsi eladásakor önállóan nem volt jogosult a cég jegyzésére, a vételár kifizetésre nem került.

Az alperes által 2013. novemberében és decemberében a cég számlájáról felvett összegek tekintetében a társaság könyvelésében nincs ellentételezés.

Jogi álláspontjának alátámasztásaként hivatkozott a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:137. §, 6:124. §, 6:146. §, a 2:42. § (1) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:51. § (1) bekezdés c) pontjára.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a pályázati dokumentációt megküldte, de állítása szerint ez a felperes ügyvezető igazgatójának tudtával, az adott pályázat elnyerése céljából került sor. Vitatta, hogy közte és a felperes között szóbeli megállapodás jött volna létre a pályázati anyag elkészítésére. Mindössze ellentételezés nélkül, a magyar nyelvben és az ezen eljárásokban járatlan ügyvezető kérésére nyújtott segítséget. Vitatta, hogy magatartása és a felperes - nem igazolt - esetleges kára között okozati összefüggés állna fenn. A felperes ugyanis nem igazolta, hogy az általa hivatkozott kiírásoknak megfelelt volna. Kiemelte, hogy ezek közül a 2016. május 11-e utáni pályázatokon nem vehetett volna részt, mert előírás volt az ISO és AQAP minősítések megléte, melyekkel ekkor a felperes már nem rendelkezett. A 3 éves kizárási idő már eltelt a felperes azonban ISO és AQAP tanúsítványait nem szerezte meg, pályázatokon nem indult.

A gépjármű tekintetében hivatkozott arra, hogy a felperesi ügyvezető és közte létrejött megállapodás az volt, hogy a gépjármű nem képezi a cégadásvétel tárgyát, ezért az őt illette meg.

A 3.140.000 forint tekintetében pedig arra hivatkozott, hogy felperesi ügyvezető és közte megállapodás jött létre arra, hogy százalékos részesedést kap a korábban már általa beindított közbeszerzésekből, ez az összeg a ... (...) korábban kötött szerződésből a tulajdonrésze eladása után befolyt összegből neki járó rész volt.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította.

Elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a felperes és az alperes között milyen szóbeli megállapodás jött létre a közbeszerzési pályázatokon való részvétel tekintetében. Azt állapította meg, hogy az alperes következetes tagadásával szemben a felperes nem tudta bizonyítani, hogy közte és az alperes között megbízási jogviszony jött létre. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján mindössze az volt megállapítható, hogy az alperes kizárólag segítséget nyújtott a felperesnek e téren. Mindezek alapján a Ptk. 6:137. §-a szerint szerződésszegéssel okozott kár jogcímén az alperes marasztalása nem volt megállapítható.

Miután az alperes nem vitatta, hogy megváltoztatta a megfelelési dokumentációt a Ptk. 6:519. § szerinti helytállási kötelezettség, illetve kártérítési felelősség fennállhatott. Nem fogadta el az

alperes védekezését, hogy az okirat megváltoztatásához a felperesi ügyvezető hozzájárult, ezért az alperes felelősség alóli mentesülését a Ptk. 6:520. § a) pontján megállapítani nem lehetett. Ugyanakkor figyelemmel az általános kártérítési szabályokra, a Ptk. 6:531. §-ában foglaltakra, az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes kárának összegszegét nem tudta bizonyítani, de még csak valószínűsíteni sem. A felperes csak hivatkozott különböző közbeszerzésekre, amelyeken részt vehetett volna, azonban e körben semmilyen bizonyítékot nem bocsátott a bíróság rendelkezésére, ezért azt sem bizonyította, hogy érvényes ajánlatot tudott volna tenni.

Megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy a felperes által csatolt és a per során kiegészített szakértői vélemény a kereseti kérelme összegszerűsége tekintetében bizonyítékként nem szolgálhatott. A szakértő kizárólag azt vizsgálta, hogy amennyiben a korábbi évekhez hasonló közbeszerzéseken indulni tudott volna a felperes, akkor az azt követő három évben, a kizárás ideje alatt milyen összegű bevétele tehetett volna szert. Arra azonban a szakvélemény nem adott választ, hogy 2014-ben, amikor a felperesi cég még nem állt a kizárás hatálya alatt, az árbevétele miért csökkent drasztikusan. Mindebből az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes helytállóan hivatkozott arra, hogy a felperesi cég, illetőleg az ügyvezető a vezetőváltást követően nem volt képes közbeszerzési eljárásokon indulni, függetlenül a kizárástól. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy általános kártérítésnek nincs helye.

Ugyancsak nem találta megalapozottnak a keresetet a 3.140.000 forint, illetve a 400.000 forint+áfa követelések tekintetében sem. Nem vitás, hogy 2013. augusztus 26-án az alperesi üzletész átruházását megelőzően értékesítette a Kft. tulajdonát képező gépjárművet felesége ... részére. Az alperesi tényelődás e körben az volt, hogy megállapodott a felperesi cég ügyvezetőjével, hogy a cég eladásának nem képezi részét a gépjármű. Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperesi cég több mint két és fél évig a felek közötti viszony megromlásáig semmilyen lépést sem tett a gépjármű ügyében. Ugyanígy semmilyen lépést nem tett ez idő alatt a 3.140.000 forint ügyében, amelyet az alperes felvett a felperesi cégtől. Amennyiben ezen összegek tekintetében az alperesnek visszafizetési kötelezettsége lett volna, úgy a felperesi cégnek haladéktalanul lépéseket kellett volna tennie e körben. Mivel erre nem került sor, az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy volt olyan megállapodás a felperesi ügyvezető és az alperes között, mint amilyenre az alperes hivatkozott. Ugyancsak ezt a következtetést erősítette az is, hogy a felperesi ügyvezető nem szüntette meg az alperesnek a Kft. bankszámlája fölötti rendelkezési jogát. Mindezek alapján nemcsak a szóbeli megállapodás alapján, hanem a felperesi Kft. ügyvezető igazgatójának ráutaló magatartása alapján is - figyelembevétel a Ptk. 6:4. § (2) bekezdésében foglaltakat -, azt állapította meg, hogy a felperes hozzájárult ezen összegek alperes általi felvételéhez.

A felperesnek a jóhírnév megsértése tekintetében előterjesztett keresetét sem találta alaposnak. Ismertette e körben a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését, a Ptk. 2:43. § d) pontját, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontját. Azt állapította meg, hogy a felperes a jogsértés tényének tekintetében semmilyen bizonyítékot sem bocsátott a bíróság rendelkezésére. Azt az alperes sem vitatta, hogy a benyújtandó dokumentumot módosította. A felperes ugyanakkor semmilyen bizonyítékot nem bocsátott a bíróság rendelkezésére arra vonatkozóan, hogy ez az alperesi cselekmény milyen módon sértette meg a felperes jóhírnevét. Figyelemmel volt arra is, hogy a felperesi ügyvezető 2013-ban a cég nevét megváltoztatta. Ezt követően a felperes érdemleges tevékenységet a mérlegadatok alapján nem végzett, és nem bizonyította, hogy a felperes neve elnevezéssel milyen jóhírnévre tett szert a piacon figyelemmel arra is, hogy a kizárás előtt sem indult közbeszerzéseken. Mindezek alapján arra az álláspontra helyezkedett az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, hogy jóhírnevét az alperes a magánokirat megváltoztatásával megsértette.

Figyelemmel arra, hogy az alperes saját képviselőjében járt el, illetőleg arra, hogy a pereszes felperes a kereseti illetéket leróta az elsőfokú bíróság a perköltség tekintetében döntést nem hozott. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 6. §-a, illetőleg 78. § (1) bekezdése, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján úgy határozott, hogy a felperesi ügyvezető részére kirendelt tolmács díját a felperes viselje. Tekintettel volt ennek során arra is, hogy a felperesi ügyvezető portugál anyanyelvű, kifejezett kérésére azonban angol nyelvű tolmácsolásra került sor.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Elsődlegesen azt kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a módosított keresete szerint marasztalja az alperest. Kötelezze, hogy kártérítés jogcímén fizessen meg 15.988.000 forintot, állapítsa meg, hogy az alperes a felperes jóhírnevét megsértette, és kötelezze a kereset szerinti nyilatkozat megtételére. Kötelezze az alperest arra, hogy kártérítés jogcímén fizessen meg a felperes részére további 3.140.000 forintot, valamint 400.000 forintot. Kötelezze az alperest a perköltség megfizetésére a csatolt megbízási szerződés alapján és mellőzze a tolmácsolási díj megfizetésére való felperesi kötelezést.

Másodlagosan kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül és a kár mértéke vonatkozásában utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására.

Arra hivatkozott, hogy a Fővárosi Törvényszék a tényállást nagyobb részben helytállóan állapította meg, abból azonban nem helytálló jogi következtetéseket vont le, továbbá a bizonyítás eredményével ellentétesen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes keresete alaptalan. A megbízási jogviszony tekintetében arra hivatkozott, hogy annak a felek közötti létrejöttét bizonyítja az elsőfokú bíróság azon ítéleti megállapítása is, hogy a 2013. augusztus 27-én üzletrész átruházást megelőző „korábbi közbeszerzésekből az alperest részesedés illeti meg.” Ebből az következik, hogy már a kivásárlást megelőzően is illette meg részesedés az alperest és nem arra tekintettel, hogy a társaság tagja volt. Ugyancsak a megbízási jogviszony létét támasztja alá, hogy a 2014. évben kiírt ... Minisztérium pályázatból történő felperesi kizárás értesítéséről a felperesi társaság alkalmazásában álló munkavállaló közvetlenül az alperest kereste meg, akit az alperes arra igyekezett rávenni, hogy a felperesi ügyvezetőt ne tájékoztassa a történetekről. A per anyagává tett elektronikus levélváltásból az következik, hogy az alperes szerződéses kötelezettségének tett eleget amikor tájékoztatta a felperesi munkavállalót a kizárás valós okáról, egyben azonnal lehetséges alternatívákat kereset. Hivatkozott arra, hogy a felek között a szóbeli megállapodás 2013 augusztusában jött létre, a jogviszonyra az 1959. évi IV. törvény (1959-es Ptk.) rendelkezései az irányadók. Idézte a felperes ezen törvény 198. § (1) bekezdését, 205. § (1) bekezdését, a 474. § (1) bekezdését, a 474. § (3) bekezdését, továbbá a 478. § (1) bekezdését. Álláspontja szerint a felek megállapodtak a megbízási jogviszony létrehozásában, konszenzusra jutottak az alperes által ellátandó feladatokról és arról is, hogy ezen feladatok ellátásáért az alperest díjazás illeti meg. Ezt támasztja alá az alperes 33. sorszámú utóirata, amelyben azt adta elő, hogy Joao Ferreira részéről volt ígéret arra, hogy eredményes pályázat esetén részesedik a profitból. Hivatkozott a felperes által tett feljelentés nyomán indult nyomozást megszüntető határozat azon megállapítására, hogy „dr. alperes neve gyanúsított az üzletrészenek értékesítését követően, a közte és ... az ügyvezető közötti szóbeli megállapodás alapján a gazdasági társaság közbeszerzési eljárásokon történő részvételéhez szükséges dokumentáció összeállításában vett részt, a pályázat során elnyert pénzüsszeg szóbeli megállapodás alapján járó százalékaért.” Mindezekből adódóan csak az a következtetés vonható le, hogy a felek között a megbízási jogviszony létrejött, a felek a jogviszonyt érintő valamennyi lényeges kérdésben megállapodtak. Kiemelt jelentőséget tulajdonított annak, hogy azt az alperes sem vitatta, hogy tevékenységéért anyagi ellentételezésre tartott igényt. Idézte az alperes az 1959-es Ptk. 318. § (1) bekezdését, valamint a 339. § (1) bekezdését is a kártérítési felelősség

vonatkozásában. Arra hivatkozott, hogy az alperes a szóbeli megbízás keretében vállalt kötelezettségeit szegte meg szándékosan, ezért köteles az okozott kárt a felperesi társaság részére megfizetni.

Azt az elsőfokú bíróság is megállapította, hogy a közbeszerzési eljárásban csatolt dokumentum meghamisítása miatt az alperest helytállási kötelezettség, illetőleg kártérítési felelősség terheli. Mivel az elsőfokú bíróság e körben indokait nem fejtette ki, levezette, hogy a közbeszerzési eljárásban a pályázat benyújtására 2014. november 21-én került sor, ezért e körben a jelenleg hatályos Ptk. rendelkezéseit kell alkalmazni. Álláspontja szerint iratellenes és téves az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy a szakértői vélemény és annak kiegészítése a kárösszagszerűsége tekintetében bizonyítékként nem fogadható el. E körben a bíróság nem adta indokát annak, hogy a szakértői véleményt miért mellőzte. A 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:519. §, 6:522. § (1) bekezdése, továbbá több eseti döntés alapján is arra hivatkozott, hogy a jelen esetben az általános kártérítés szabályai szerint köteles az alperes a felperesnek okozott kárt megtéríteni. Az elsőfokú bíróság egyértelműen megállapította az alperes kártérítési felelősségét, a keresetet a kár mértékének bizonyítatlanságára figyelemmel utasította el. Ez ellentmond az általános kártérítés lényegének. Hivatkozott az elsőfokú eljárás során e körben előterjesztett bizonyítékaira. Hangsúlyozta, hogy az általa megadott és hivatkozott tendereken indulhatott volna, mert megfelelt az ajánlattevő által meghatározott kritériumoknak, a szakértői vélemény pedig a keresetben igényelt kártérítési összeg vonatkozásában elegendő bizonyítékkul szolgál. Az egyéb kártérítési követelése tekintetében a felperes a Ptk. 3:164. § (1) bekezdése alapján arra hivatkozott, hogy az üzletrész a tagnak a társaságból való részesedését jeleníti meg. Ebből az következik, hogy az üzletrész átruházás nem terjedhet ki bizonyos, a társaság tulajdonában álló vagyon részekre, az üzletrészen belül a vagyonelemek külön nem nevesíthetők. Ebből következően nyilvánvalóan téves az az ítéleti megállapítás, miszerint az üzletrész átruházási szerződés nem terjed ki a gépjárműre. Mivel a gépjármű a felperesi cég tulajdona volt, és annak eladásakor együttes cégjegyzés mellett lehetett a társasági vagyronról rendelkezni, az alperes a gépjárművet jogosulatlanul értékesítette, amivel a felperesi társaságnak kárt okozott. Azt ugyanis az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felperessel úgy állapodtak volna meg, hogy ez az összeg őt illeti. Önmagában az a tény, hogy a felperesi társaság 2,5 évig erre vonatkozó igényét nem érvényesítette nem jelenti azt, hogy a jogügylet fogamatba mentét elismerte. Különösen nem akkor, ha az elévülési időn belül a felperes az alperessel szemben igényét érvényesítette. Ugyanezen indokok alapján helytelen az elsőfokú bíróság döntése a felperesi cég számlájáról felvett 3.140.000 forint tekintetében is.

Álláspontja szerint nem lehet vitás, hogy az alperes jogellenes magatartásából eredően a felperesi társaság elvesztette korábbi piaci megbecsülését. Az alperes magatartása miatt ugyanis a felperes valamennyi partnerében, konzorciumi tagjában az a kép alakult ki, hogy a felperes jogellenes eszközökkel kívánt közbeszerzési eljárásban indulni. A perben az nem volt vitás, hogy az alperes hamisított egy okiratot, ami miatt a felperesi társaságot három év időtartamra kizárták a közbeszerzési eljárásokban való részvételtől. Hivatkozott arra is, hogy a felperesi cégnek pusztán a neve változott, maga a jogi személy megegyezik a korábbi ... Kft.-vel. A névváltozás nem eredményezi a jóhírnév megsértésének kioltását.

A tolmácsolási díjjal kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy bár a felperesi ügyvezető anyanyelve ..., 5 éves kora óta az ...ban él, és nyilatkozata szerint az ... nyelvet jobban beszéli, mint a ...t. Álláspontja szerint ezért nincs annak jelentősége, hogy nem portugál, hanem angol nyelvű tolmács segítette az eljárás során. Az 1952-es Pp. 6. § (1) bekezdése alapján ezért hátrány nem érheti.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, mert álláspontja szerint a fellebbezés megalapozatlan.

Hangsúlyozta, hogy sohasem tagadta, hogy a laborvizsgálati jegyzőkönyv dátumát és sorszámát

megváltoztatta, de ezt nem károkozási szándékkal, hanem a felperesi ügyvezető tudtával és érdekében tette. Megismételte e körben perbeli előadását. Hivatkozott arra is, hogy az általa végzett munka vonatkozásában a felperes különböző beadványaiban más-más megállapodást jelölt meg. Hivatkozott arra, hogy szóbeli megbízás alapján igazolásokat beszerezni, vagy egy céget ártárgyaláson képviselni nem lehet. Fenntartotta a 2016. október 16-i beadványában e körben leírtakat. Álláspontja szerint a felperestől a tevékenységéért sohasem kapott ellentételezést, ezért az e körben előadott fellebbezési érvelés súlytalan. A kár bekövetkeztével kapcsolatosan arra hivatkozott, hogy az alperesi magatartás mindössze azt eredményezte, hogy a felperes nem tudta megtenni azt a nyilatkozatot, hogy három éven belül nem zárták ki hamis adatszolgáltatás miatt, ezért e nyilatkozat hiányában nem lehet sem ajánlattevő, sem alvállalkozó. A felperes által felsorolt azon pályázatok, amelyekről a magatartása miatt elesett, tartalmaztak olyanokat is, amelyek közzététel nélküliek voltak, tehát azokon csak a meghívottak tehettek ajánlatot, védett műhelyek számára kiírt pályázatok, holott a felperes nem védett műhely. Azok között szerepel speciális ISO minőségbiztosítási rendszert előíró pályázat is, amely sohasem volt a felperesnek, továbbá ISO és AQAP rendszert előíró pályázatok is, pedig ezen minősítései a felperesnek már 2016. május 16-án lejártak. Szinte minden pályázathoz tartozott referenciakövetelmény is, amelynek a felperes nem felelt meg. E körben is hivatkozott az elsőfokú eljárásban előadottakra. Utalt azon beadványaira, amelyekben felsorolta, hogy mindegyik pályázatban voltak olyan feltételek, amelynek a felperes nem felelt meg. Észrevételezte, hogy a felperes által az alperesnek tulajdonított nyilatkozat nem jogszabályi rendelkezésre való utalás, csak egy hallomáson alapuló kiskapu, amelynek eredményessége megkérdőjelezhető. Előadta, hogy a felperes 2018 januárjától már megtehetette a hamis adatszolgáltatásra vonatkozó nemleges nyilatkozatot, ennek ellenére azóta sem indult egyetlen eljárásban sem. Ez megkérdőjelezi azon állításának komolyságát, hogy az eltiltás ideje alatt mennyi pályázaton indult volna eséllyel. Álláspontja az volt, hogy amennyiben érte is kár a felperest, annak összege nulla.

Az egyéb felperesi kártérítési igény vonatkozásában az elsőfokú eljárásban előadott védekezését fenntartotta. Abból azt emelte ki, hogy a 400.000 forint+áfa összeget a cég pénztárába befizette, amit a nyomozást lezáró határozat is kimondott. Továbbra is fenntartotta, hogy a gépkocsi ára részét képezte a cég alperesi tulajdonrésze vételárának. Az pedig nem nyert bizonyítást, hogy a 3.140.000 forintot jogtalanul vette volna fel a cég számlájáról, mert az egy olyan szerződésből származó összeg, amely még azt megelőzően ment teljesedésbe, hogy tulajdonrészét értékesítette.

A jóhírnév megsértésére vonatkozó fellebbezési előadással összefüggésben arra hivatkozott, hogy a felperesi társaság a névváltozás óta új neve alatt érdemi gazdasági tevékenységet nem végzett. Utalt a 2018. szeptember 19-i beadványában e körben kifejtettekre. Hivatkozott arra is, hogy két cég kivételével bárki más csak úgy értesülhetett a kizárásról, ha arról a felperes számolt be.

A felperes az alperesi ellenkérelemben foglalt érveléséből azt emelte ki, hogy a vagyoni kár bekövetkeztét a szakvélemény egyértelműen alátámasztotta. Azt, hogy az alperes magatartása miatt kár érte lényegében az alperes is elismerte, amikor a fellebbezési ellenkérelme 3. bekezdésében azt adta elő, hogy a felperes a pályázat nyerteseként milliós bevételre tehetett volna szert, amiből a felperesi ügyvezető az alperesnek is juttatott volna ígérete szerint. A gépkocsi eladása jogszerűtlenül történt, mert ugyan valamilyen oknál fogva a cégiratokban nem ez szerepel, azonban a társasági szerződés egyértelműen úgy rendelkezett, hogy a cégben történt részbeni tulajdonszerzését követően a cég jegyzésére az alperes és ... együttesen jogosultak.

A fellebbezés kisebb részben alapos.

A felperes keresetében részben kártérítési igényt, részben személyiségi jogi igényt terjesztett elő. Kártérítésre több alperesi cselekmény miatt, több jogcímet is megjelölve tartott igényt. A

másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságnak a kártérítéssel kapcsolatos döntésével egyetértett, indokait azonban az alábbiak szerint egészíti ki.

A rendelkezésre álló iratok alapján az állapítható meg, hogy az alperes a cégjegyzésre 2013. augusztus 27-ig önállóan volt jogosult. A cégnyilvántartás ugyanis - függetlenül attól, hogy a társasági szerződésben erről a felek hogyan rendelkeztek - mint közhiteles nyilvántartás ezt tartalmazta. Ebből az következik, hogy a 2013. augusztus 26-án megkötött szerződés során nem járt el jogellenesen. A peres felek viszonylatában annak nincs jelentősége, hogy a gépkocsit az alperes utóbb (esetleg most már jogellenesen) ismételt eladta, és a gépjármű tényleges értékének sem, mert a felperes keresete nem az adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítására, az abból származó jogkövetkezmények levonására irányult. Kártérítési igény akkor keletkezik - a jelen szerződésre irányadó 1959. évi IV. törvény (1959-es Ptk.) 339. § alapján - amennyiben valaki jogellenes magatartást tanúsítva valamely személy vagyona értékcsökkenést okoz. Az alperes magatartása jogellenesség hiányában kártérítés megfizetésére nem szolgáltatott alapot. Az elsőfokú eljárás során az alperes következetesen arra hivatkozott, hogy a gépkocsi vételára a cég eladásakor a vételár részét képezte. A másodfokú tárgyaláson azt adta elő, hogy a felperesi ügyvezetővel összesen 14 millió forintos vételárban egyeztek meg, amelyben benne foglaltatott egy hatmillió gépkocsi is. Az alperesi üzletrész eladása során úgy egyeztek meg, hogy 5 millió forint a vételár, amennyiben a peresített gépkocsira nem tart igényt a felperes. Amennyiben mégis, úgy 7 millió forint lett volna a vételár. A felperes végül 5 millió forintot fizetett, mivel nem kérte a gépkocsit. E körben az elsőfokú bíróság bizonyítási eljárást nem folytatott le, így ezen megállapodás valósága vagy valótlanága nem bizonyosodott be. Ugyanakkor rendelkezésre állt a ... Kft. által a gépkocsi vételárának - 508.000 forint - kifizetéséről kiállított számla 2013. szeptember 16-án lekönyvelt példánya, amelyet a felperes csatolt.

Az alperes előadása a vételár kifizetésével kapcsolatosan ellentmondásos volt. A nyomozást megszüntető határozat szerint a vételár az áfával együtt kifizetésre került. A per során az alperes úgy nyilatkozott, hogy csak 400.000 forintot fizetett ki szemben a számlán szereplő adatokkal. Ugyanakkor a 2016. október 26-án kelt beadványában és a 2018. március 6-án tartott tárgyaláson azt adta elő, hogy a vételárat nem fizette ki (32. sorszámú jegyzőkönyv). A felperes a nyomozást megszüntető határozatban, illetve a lekönyvelt számlában foglaltakkal kapcsolatosan érdemi előadást nem tett. Mindezek alapján azt lehetett megállapítani, hogy az alperes jogellenes magatartásának bizonyítása a felperes kötelezettsége volt, amely nem vezetett eredményre, ezért az elsőfokú bíróság helyesen utasította el ezen keresetet.

A ... Kft. ERSTE Banknál vezetett ... számú számlájáról felvett, összesen 3.140.000 forinttal kapcsolatosan azt lehetett megállapítani a rendelkezésre álló adatokból, hogy ezen számla feletti rendelkezési joga az alperesnek mindvégig fennállt. A felperes, bár arról tudomással rendelkezett, ezt nem kifogásolta. Azt sem, hogy a ... (...) korábban kötött szerződés alapján a teljesítés ezen számlára érkezzen. A becsatolt kivonatokból az látszik, hogy azon 2013. november 22-én 4.200.364 forint volt. Ezen a napon készpénzben 2.000.000 forint kifizetés történt. 2013. december 5-én a nyitóegyenleg 2.150.167 forint volt, arra a ... 12.107.672 forintot utalt. Banki átutalással kifizetésre került 7.340.600 forint az ... Kft részére, illetve készpénzes kifizetés történt 1.000.000 forint értékben, a záróegyenleg 5.917.239 forint volt. A számla 2013. december 19-i állapota szerint a nyitóegyenleg 993.564 forint volt, készpénzben 140.000 forint került kifizetésre, átutalással a felperesi Kft. részére 784.500 forint. A záróegyenleg 69.064 forint volt. A kivonaton látható kézírásos rájegyzés szerint „Még egy 0,00-s kivonat jön a számlazárásról.” Az alperes előadása szerint a számlát ő szüntette meg, ezt a felperes nem vitatta, tényelőadást nem tett arra vonatkozóan, hogy a számla feletti rendelkezési jog miért maradt az alperesnél, az egyéb kifizetések - átutalások - hátterére sem nyilatkozott. Azt viszont előadta, hogy másik saját számlát nyitott. Mindebből és

különösen abból, hogy erről a számláról a felperesi Kft. részére, és a vele üzleti kapcsolatban álló ... Kft. részére is történt átutalás, azt támasztja alá, hogy az alperes valamilyen megállapodás alapján vette fel a készpénzes összegeket. Ezen megállapodás mibenlétéről a felek nem tettek egyező előadást, a jogellenes alperesi magatartást azonban a felperes kétséget kizáró módon nem bizonyította, ezért kártérítési igénye megalapozatlan. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság döntése ezen kártérítési igényekkel kapcsolatban helyes volt azzal azonban, hogy a jelentősebb időmúlás ugyan nem hagyható figyelmen kívül, de önmagában ez a körülmény nem indokolta a kereset elutasítását figyelemmel arra is, hogy a felperes az igényét elévülési időn belül érvényesítette, fizetésre az alperest a pert megelőzően felszólította, és az ügyben feljelentést is tett.

A felperes további kártérítési igényével kapcsolatosan az alperes jogellenes magatartása nem volt vitás, figyelemmel arra, hogy ezt elismerte. A felperesnek ebben a körben azt kellett bizonyítania, hogy az alperes magatartásával okozati összefüggésben kárt szenvedett. A felperes elsődleges hivatkozása az volt, hogy az alperessel valamilyen szóban létrejött megbízásos jogviszonyban állt. Ebben a kérdésben a rendelkezésre álló bizonyítékok a felperesi állítás alátámasztására nem voltak elegendőek még akkor sem, ha az alperesi előadás is ellentmondásos volt erre vonatkozóan. Nem volt olyan bizonyíték, ami alapján megállapítható lett volna az alperes felperes által állított konkrét feladata, annak ingyenes vagy díjazott jellege. A felek előadásából csak annyi volt bizonyos, hogy a közbeszerzési eljárások területén járatlan felperesi ügyvezető az asszisztensének megfelelő instrukciókat nem tudott adni. Ezt helyette a felperes tette meg legalább két esetben. Ebből azonban egy szerződéses jogviszonyhoz szükséges keretek - amelyek mentén a felelősség kérdése eldönthető - nem körvonalazhatóak. Ez a bizonyítatlanság a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperes terhére esett.

Pusztán ennek alapján azonban kártérítési igénye nem volt elutasítható, figyelemmel arra, hogy a jogellenes alperesi magatartás nem volt vitás, ezért szerződésen kívül okozott kárért való felelőssége vizsgálható volt.

Az alkalmazandó jog tekintetében azt emeli ki a másodfokú bíróság, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXVII. törvény (Ptké.) 1. § szerint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) rendelkezéseit a hatálybalépését követően keletkezett tényekre és jogviszonyokra, valamint megtett jognyilatkozatokra kell alkalmazni, ha a törvény eltérően nem rendelkezik. A Ptké. 54. § szerint a Ptk. szerződésen kívül okozott kárért való felelősségre, valamint a kártalanításra vonatkozó rendelkezéseit a hatálybalépését követően tanúsított károkozó magatartás - ideértve a mulasztást is - esetén kell alkalmazni. A Ptk. hatálybalépése előtt megkezdődött, folyamatosan tanúsított károkozó magatartásra akkor is a Ptk. hatálybalépése előtt hatályos jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni, ha a károkozó magatartás befejezése, illetve a károk bekövetkezése a Ptk. hatálybalépése utáni időpontra esik.

A felperes által nem vitatott alperesi előadás szerint a meghamisított jegyzőkönyv felhasználására először nem a 2014. november 21. napján benyújtott pályázat során került sor. Az alperes a 2016. október 26-án kelt beadványában azt adta elő, hogy valamikor 2013. végén vagy 2014. elején az ugyancsak a ... Minisztérium által „Egyéb ruházat beszerzése” megjelöléssel kiírt pályázathoz kellett egy olyan laborjegyzőkönyv, ami több mint négy évvel korábbi volt. Ezen feltétel megvalósulásához kellett egy „trükköt” alkalmazni, ami a jegyzőkönyv meghamisítása volt. Ezt benyújtották, azonban a banki igazolás hiányossága miatt a pályázat eredménytelen volt, ezért az egyéb iratokat nem vizsgálták. A 2014 novemberben benyújtott pályázat, lényegében az előző pályázat megismétlése volt, amelyhez ismételten a meghamisított jegyzőkönyvet adta oda az alperes a titkárnőnek.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperesi keresetre a Ptk. rendelkezései irányadóak, figyelemmel arra, hogy az alperes a jogellenes magatartást ugyan még a korábbi Ptk. hatálya alatt

valósította meg azonban ez önmagában károkozást nem jelentett és magatartása nem tekinthető folyamatosnak sem. A károkozó magatartás tanúsítására - a hamisított jegyzőkönyvnek a károsodást eredményező felhasználásában való aktív közreműködésre - a Ptk. hatályba lépését követően került sor.

Azt kellett ezért vizsgálnia a bíróságnak, hogy az alperesi magatartás következményeként a felperes szenvedett-e kárt. Egyetértett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével az alábbi indokbeli kiegészítésekkel. A Ptk. 6:531. § szerint, ha a kár mértéke nem állapítható meg a károkozásért felelős személy olyan összegű kártérítés megfizetésére köteles, amely a károsult kárának a kiegyenlítésére alkalmas. Ez a megfogalmazás az 1959-es Ptk. 359. § (1) bekezdésében megfogalmazottaknál lényegesen általánosabb, kevésbé absztrakt, alkalmazására azonban változatlanul csak abban az esetben kerülhet sor, ha a kár bekövetkezte biztos, de mértéke bizonytalan vagy a jövőben biztosan jelentkező elmaradt vagyoni előny pontos megállapítására nincs megfelelő adat.

A felperes által csatolt szakvélemény legfeljebb a kár mértékére vonatkozóan vehető figyelembe bizonyítékként, arra vonatkozóan azonban nem, hogy a felperes kára biztosan bekövetkezett. Ehhez ugyanis nem csupán azt kellett volna bizonyítania, hogy hány közbeszerzési pályázaton indulhatott volna, hanem azt is, hogy azokat meg is nyeri. Ezt követően kerülhetett volna arra sor, hogy szakértő állapítsa meg - összevetve a ráfordítások összegét a pályázatból származó jövedelemmel - hogy milyen összegű nyereség származott volna azokból. A szakértő szakvéleménye szóbeli kiegészítése során azt adta elő, hogy abból kiindulva alakította ki szakvéleményét, miszerint korábban a felperesi cég csak közbeszerzéseken indult, ismerte a korábbi közbeszerzések tartalmát és az azokra vonatkozó számlákat. Ez a kiindulási alap téves, amikor a felperesi cég tulajdonosának egyben ügyvezetőjének a célja - saját előadása szerint - teljesen más termékkör Magyarországi behozatala, új termékskála bevezetése volt. Ezt volt hivatott a cég nevének megváltoztatásával is kifejezni. A közbeszerzési eljárásokhoz egyáltalán nem értett, ezért volt szükség arra, hogy az asszisztensét az alperes tanítsa be. Annak érdekében, hogy a korábbi cég profiljába tartozó termékekhez szükséges tanúsítványokat megújítsa nem tett lépéseket. Olyan termékek vonatkozásában, amelyeket forgalmaz, minden piacra jutási lehetőség az államhoz kötődik, ezért volt szüksége egy ezen a piacon már bejáratott cégre (46. sorszámú jegyzőkönyv). A másodfokú bíróság megítélése szerint ilyen körülmények között még annak eredményes bizonyítása sem alapozná meg a felperes igényét, ha a korábbi profilú közbeszerzéseken történő sikeres indulás bizonyításra kerül. E körben azonban a felperes csupán a perbeli időszakban kiírt közbeszerzéseket jelölt meg, csatolta az erre vonatkozó iratokat, az alperes vitatásával szemben nem igazolta, hogy az abban foglaltaknak bizonyosan megfelelt volna.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy a felperesi cég működése nem lehetetlenült el. Olyan piacon is tudott értékesíteni, amelyeken kizárólag közbeszerzési eljárás útján lehetséges ez. Adat volt a per során arra, hogy a felperes által forgalmazott termékek a ... Kft.-n keresztül közbeszerzéssel érintett üzlet során értékesítésre kerültek. Nem a felperes volt a közbeszerzésen induló cég alvállalkozója vagy disztribútora, de azt a terméket, amelyet a közbeszerzési eljárás során értékesítettek a felperes neve-től vásárolta meg a ... Kft. 2015. februárjában 12.582.800 forint, 2015. júliusában 947.500 forint és 2017. júniusában 735.000 forint, összesen 14.265.300 forint értékben (40. sorszámú jegyzőkönyv, 41. sorszámú iratok). Ez az összeg közel azonos azzal, amelyet a szakértői vélemény kárként jelölt meg.

Ilyen tények ismeretében nem lehet logikusan arra következtetni, hogy a felperes kifejezetten az állami közbeszerzésekre kívánta tevékenységét koncentrálni, másrészt az sem igazolható, hogy a közbeszerzésből való kizárása bármilyen kárt okozott a számára.

Helyesen vette figyelembe e körben az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperesi cég bevétele már akkor is jelentősen csökkent, amikor a közbeszerzéseken való indulása az alperesi magatartással

összefüggésben nem volt akadályozott. Erre vonatkozóan sem a felperes, sem a szakértői vélemény értékelhető magyarázatot nem adott.

Mindezek alapján a Ptk. 6:519. § alapján - az alperesi magatartással okozati összefüggésben bekövetkezett kár hiánya miatt - az alperes felelőssége nem volt megállapítható.

A jóhírnév megsértésének megállapítására irányuló kereset azonban a másodfokú bíróság megítélése szerint megalapozott volt. A Ptké. 8. § (1) bekezdése szerint a Ptk. személyiségi jogok megsértésének szankcióira vonatkozó rendelkezéseit a hatálybalépését követően történt jogsértésekre kell alkalmazni. Az alperesi magatartás a 2014. novemberi pályázat értékelésekor fejtette ki személyiségi jogot érintő hatását, azaz az „Összegzés az eljárás részvételi szakaszáról” keltekor, 2015. március 3-án. Ez az okirat tartalmazza ugyanis a felperes kizárását, ennek okát, miszerint „hamis adatot szolgáltatott.”

A személyiségi jogok szubszidiárius jellege miatt a jóhírnév megsértése elválk a kártérítési felelősségtől, ezért nem volt kizárt, hogy ebben a részben a bíróság az alperes felelősségét külön vizsgálja.

A Ptk. 3:1. § (3) bekezdése szerint a jogi személy személyhez fűződő jogaira a személyiségi jogokra vonatkozó szabályokat kell alkalmazni, kivéve, ha a védelem jellegénél fogva csupán az embert illetheti meg.

A Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerint a becsület megsértését jelenti különösen a más személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítás. A (2) bekezdése szerint a jóhírnév megsértését jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényt állít vagy híresztel, vagy valós tényt hamis színben tüntet fel.

Jogi személyek esetében az üzleti jóhírnév felöleli a természetes személyek esetében megállapítható jóhírnév és becsület elemeit. Az egységesen fejezi ki az adott jogi személy minőségét elsősorban az üzleti életben, összességében a társadalomban. Ez a minőség minden jogi személyt alapításától megillet, függetlenül attól mennyi és milyen minőségű üzletben vett részt, mennyire sikeres az üzleti életben. Nem helytálló ezért az elsőfokú bíróság azon álláspontja, hogy a felperesnek bizonyítania kellett volna, hogy milyen jóhírnévre tett szert a piacon, az üzleti életben. Ilyen jellegű bizonyítás szükségtelen, mert minden olyan magatartás az üzleti jóhírnév sérelmét idézi elő, amely alkalmas arra, hogy a cég tekintélyét aláássa, a vele szemben fennálló tiszteletet, bizalmat megingassa. Ebből az is következik, hogy a felperesi Kft. névváltozása lényegtelen körülmény, függetlenül attól, hogy felperes neve névvel nem volt ismert a piacon.

Az alperes azon eljárása, hogy a felperesi ügyvezető tudta nélkül hamis iratot bocsátott a rendelkezésére kifejezetten a közbeszerzési eljárásban való felhasználáshoz egyértelműen az üzleti jóhírnév sértésére alkalmas magatartás. Az bekövetkezett függetlenül az alperes szándékától. Ez utóbbi szempontoknak pusztán a jogsértés miatt igényelhető jogkövetkezmények alkalmazásának szempontjából van jelentősége. Külön bizonyítás nélkül belátható, hogy a közbeszerzési eljárások során a megbízhatóság kiemelt szempont. Ezt támasztja alá, hogy kifejezetten szankcionált egyes pályázatoknál egy korábbi kizárás. Az alperesnek ezen túlmenően, megfelelő körülmények esetén tisztában kellett lennie magatartása következményeivel. Nem lehet kimentésre alkalmas az az indok, hogy korábban nem ellenőrizték a pályázati anyaghoz csatolt jegyzőkönyvet, mint feltételt.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértés tényét megállapította és alaposnak ítélte a felperes keresetét a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja alapján igényelt elégtételadás körében is. A felperes által annak igényelt módját azonban eltúlozottnak ítélte. Figyelemmel kellett ennek során lenni arra, hogy a jogsértésről milyen széles körben és milyen módon szerezhettek mások tudomást. Az alperes helytállóan hivatkozott arra,

hogy a felperes jóhírnevét sértő ismeretről csak szűk körben szereztek tudomást, ezért elégségesnek ítélte azt, hogy az alperes magánlevélben fejezze ki sajnálkozását a jogsértés miatt azzal azonban, hogy az iratban a jogsértés tényét megállapító rendelkezést is tüntesse fel. A megállapított jogsértés mibenlétét a másodfokú bíróság szűkebben, kifejezetten az érintett közbeszerzési eljárásra vonatkozóan - a ... Minisztérium Beszerzési Hivatala iratában foglaltakhoz képest - fogalmazta meg.

A másodfokú bíróság tehát az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján a perköltség viselésére is kiható módon a fentiek szerint részben megváltoztatta.

A perköltség viseléséről a másodfokú bíróság az alábbiak szerint határozott. A felperes keresetében 21.170.000 forint, 3.140.000 forint, továbbá 400.000 forint összesen 24.710.000 forint erejéig terjesztett elő igényt. Az ezen összeg után az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján fizetendő illeték 1.482.600 forint. A felperes a keresetlevél benyújtásakor 770.000 forint illetéket lerótt, így a még fennmaradó illeték összege 712.600. forint. Pernyertessége a jóhírnév megsértése körében az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja alapján számított perértéket figyelembe véve 600.000 forintban állapítható meg. A fennmaradó kereseti illetékből ezért 36.000 forint illeték megfizetésére az alperes, 676.600 forint további illeték megfizetésére a felperes köteles a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárásban az Itv. 46. § (1) bekezdés alapján a fellebbezéssel érintett - 15.988.000 forint + 3.140.000 forint + 400.00 forint összesen - 19.528.000 forintra tekintettel, a fizetendő illeték összege 1.562.240 forint. Ebből a felperes 1.514.240 forint, míg az alperes 48.000 forint viselésére köteles. Mindezek alapján a másodfokú bíróság a felperest összesen 2.190.840 forint az alperest 84.000 forint együttes kereseti és fellebbezési illeték megfizetésére kötelezte, figyelemmel a Pp. 239. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdésére, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére.

Figyelemmel a felperes nagyobb arányú pervesztességére, továbbá az ügyvédi megbízási szerződés 5.1. pontjára, valamint arra, hogy az alperes személyesen járt el egyéb költség tekintetében a másodfokú bíróságnak nem kellett rendelkeznie.

A perköltség viseléséről a másodfokú bíróság az alábbiak szerint határozott. A felperes keresetében 21.170.000 forint, 3.140.000 forint, továbbá 400.000 forint összesen 24.710.000 forint kártérítés és személyiségi jogai megsértése miatt - mely esetben a perérték 600.000 forint - erejéig terjesztett elő igényt. Az összesen 25.310.000 forint perérték után az 1990.évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján fizetendő illeték 1.518 600 forint. A pert azonban előzetes bizonyítási eljárás előzte meg, ezért a kereseti illeték összege az Itv. 42. § (7) bekezdése alapján 759.300 forint. A felperes a keresetlevél benyújtásakor 770.000 forint illetéket lerótt, ezért 10.700 forint illeték visszaigénylésére jogosult az adóhatóságtól.

Pernyertessége a jóhírnév megsértése körében az Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja alapján számított perértéket figyelembe véve 600.000 forintban állapítható meg, mely összeget perköltségként az alperes köteles részére megfizetni a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján.

A fellebbezési eljárásban az Itv. 46. § (1) bekezdés alapján a fellebbezéssel érintett - 15.988.000 forint + 3.140.000 forint + 400.000 forint összesen - 19.528.000 forintra tekintettel, a fizetendő illeték összege 1.562.240 forint. Ebből a felperes 1.514.240 forint, míg az alperes 48.000 forint viselésére köteles figyelemmel a Pp. 239. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdésére, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére.

A tolmácsdíj vonatkozásában a másodfokú bíróság a felperesi fellebbezésben foglaltakkal

egyetértett. A Pp. 6.§ (1) bekezdésében foglalt alapelv alapján a felek részére nem az anyanyelv használata biztosított, hanem a magyar nyelv nem ismerete miatti hátrányt szükséges az eljárás során kiküszöbölni, így a tolmácsolás nyelve közömbös. Figyelemmel azonban arra, hogy a felperes költségmentességben nem részesült, ezért az állam által előlegezett költség megfizetésére pervesztességére tekintettel köteles a Pp. 75. § (1) bekezdése és a Pp. 78. § (1) és (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2019. október 2.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

Vojnitsné dr. Kisfaludy Atala Katalin s.k.
bíró

Fővárosi Ítéletábla

ZÁRADÉK

32.Pf.20.608/2019/5.

A végzés 2019. november 22. napján
jogerőre emelkedett.

Budapest, 2019. november 29.

dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Sipka Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző: dr. Sipka Péter Máté ügyvéd) által képviselt felperes neve Kft. (felperes címe.) felperesnek - a személyesen eljáró dr. alperes neve (alperes címe.) alperes ellen kártérítés miatt indított perében a Fővárosi Ítéltábla 2019. október 2. napján kelt 32.Pf.20.608/2019/4-II. számú ítélet kijavítása tárgyában meghozta a következő

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla a 32.Pf.20.608/2019/4-II. számú ítélet rendelkező részének negyedik és ötödik bekezdését az alábbiak szerint javítja ki:

„Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 36.000 (harminchatezer) forint perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra 1.514.240 (egymillió-ötszáztizennégyezer-kétszáznegyven) forint fellebbezési illetéket."

Ez ellen a végzés ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Ítéltáblánál, de a Kúriához címzetten kell 3 példányban benyújtani.

Indokolás

A Pp. 224. § (1) bekezdése alapján a bíróság névcseré, hibás névírás szám-, vagy számítási hiba vagy más hasonló elírás esetén a határozat kijavítását bármikor hivatalból is elrendelheti.

Az ítélet írásba foglalásakor a másodfokú bíróság észlelte, hogy a perköltség kiszámítása során - az Itv. 42. § (7) bekezdésében foglaltakra tekintettel számítási hibát vétett, ezért az ítélet rendelkező részét erre tekintettel kijavította.

A fellebbezésre vonatkozó rendelkezés a Pp. 233/A. § és a Pp 224. § (4) bekezdésen alapul.

Budapest, 2019. október 15.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró
bíró

Vojnitsné dr. Kisfaludy Atala Katalin s.k.